

TUÂN CHÚA NHẬT II MÙA VỌNG (B)

Thứ Năm, ngày 8 tháng 12 năm 2011

ĐỨC MẸ VÔ NHIỄM NGUYÊN TỘI

Lễ trọng

Phụng Vụ Lời Chúa

BÀI ĐỌC I: St 3:9-15, 20

Bài trích Sách Sáng Thế

Thiên Chúa đã gọi Adam và phán bảo ông rằng: “Ngươi đang ở đâu?” Ông đã thưa: “Tôi đã nghe thấy tiếng Ngài trong vườn địa đàng, nhưng tôi sợ hãi, vì tôi trần truồng và tôi đang ỉn núp.” Chúa phán bảo ông rằng: “Ai đã chỉ cho ngươi biết rằng ngươi trần truồng, há chẳng phải tại ngươi đã ăn trái cây mà Ta đã cấm ngươi không được ăn ư?” Adam thưa lại: “Người phụ nữ Chúa đã cho làm bạn với tôi, chính nàng đã cho tôi trái cây và tôi đã ăn.” Và Thiên Chúa phán bảo người phụ nữ rằng: “Tại sao ngươi đã làm điều đó?” Người phụ nữ thưa: “Con rắn đã lừa dối tôi và tôi đã ăn.” Và Thiên Chúa phán bảo con rắn rằng: “Bởi vì mi đã làm điều đó, mi sẽ vô phúc ở giữa mọi sinh vật và mọi muông thú địa cầu, mi sẽ bò đi bằng bụng và mi sẽ ăn bùn đất mọi ngày trong đời mi. Ta sẽ đặt mối thù nghịch giữa mi và người phụ nữ, giữa miêu duệ mi và miêu duệ người đó, người miêu duệ đó đạp nát đầu mi, còn mi thì sẽ rình cắn gót chân người.” Và Adam đã gọi vợ mình là Evà: vì lẽ bà là mẹ của chúng sinh.

ĐÁP CA: Tv 97:1, 2- 3a, 3cd-4

Đáp: (1a) *Hãy ca tụng Chúa một bài ca mới, vì Người đã thực hiện những việc lạ lùng.*

1- *Hãy ca tụng Chúa một bài ca mới, vì Người đã thực hiện những việc lạ lùng. Tay mặt Người đã đem lại toàn thắng, cùng với cánh tay thánh thiện của Người.* **Đáp**

2- *Chúa đã công bố ơn cứu độ, đã tỏ sự công chính Người trước mặt chư dân. Người đã nhớ lại lòng nhân hậu, và trung thành với nhà Israel.* **Đáp**

3- *Mọi dân trên khắp cùng bờ cõi trái đất đã nhìn thấy ơn cứu độ của Thiên Chúa chúng ta. Toàn thể địa cầu hãy hân hoan mừng Chúa, hãy vui mừng hoan lạc và đàn ca.* **Đáp**

BÀI ĐỌC II: Ep 1:3-6, 11-12

Bài trích thư Thánh Phaolô Tông Đồ gửi tín hữu Êphêxô.

Anh chị em thân mến, chúc tụng Thiên Chúa và là Cha của Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng ta: Người đã chúc phúc cho chúng ta bằng mọi phúc lộc thiêng liêng ở trên trời trong Đức Kitô. Bởi Người đã kén chọn chúng ta trong Đức Kitô từ trước khi tạo thành vũ trụ, hầu cho chúng ta được thánh thiện và tinh tuyền trước mặt Người. Trong tình thương, Người đã tiên định cho chúng ta được làm dưỡng tử đối với Người, qua Đức Giêsu Kitô, theo như ý Người sở định, cho được ca ngợi vinh quang ân sủng của Người, ân sủng mà Người đã ban tặng chúng ta trong Con yêu quý của Người. Cũng trong Đức Kitô, chúng ta đã được chọn trước làm phần gia nghiệp chiếu theo chương trình tiên định của Đấng tác thành mọi sự theo như ý mình sở định, hầu cho chúng ta ca tụng vinh quang Người, chúng ta là những người đã đặt niềm hy vọng trước trong Đức Kitô.

ALLELUIA: Lc 1:28

Alleluia, alleluia! - *Kính chào Maria đầy ơn phúc, Thiên Chúa ở cùng trinh nữ, trinh nữ được chúc phúc giữa các người phụ nữ.* - **Alleluia.**

PHÚC ÂM: Lc 1:26-38

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

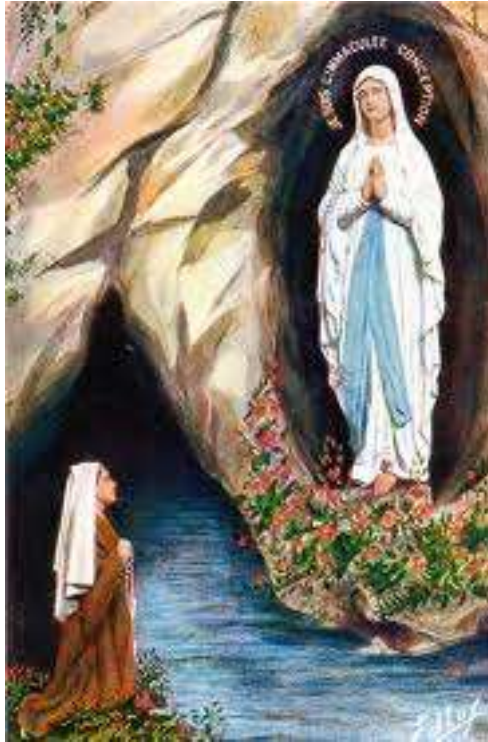
Khi ấy, thiên thần Gabriel được Chúa sai đến một thành xứ Galilêa, tên là Nagiarét, đến với một trinh nữ đã đính hôn với một người tên là Giuse, thuộc chi họ David, trinh nữ ấy tên là Maria. Thiên thần vào nhà trinh nữ và chào rằng: “Kính chào trinh nữ đầy ơn phúc, Thiên Chúa ở cùng trinh nữ!” Nghe lời đó, trinh nữ bối rối và tự hỏi lời chào đó có ý nghĩa gì. Thiên thần liền thưa: “Maria đừng sợ, vì đã được ơn nghĩa với Chúa. Nay trinh nữ sẽ thụ thai, hạ sinh một con trai và đặt tên là Giêsu. Người sẽ nên cao trọng và được gọi là con Đấng Tối Cao. Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngôi báu David tổ phụ Người. Người sẽ cai trị đời đời trong nhà Giacob và triều đại Người sẽ vô tận.” Nhưng Maria thưa với Thiên thần: “Việc đó xảy đến thế nào được, vì tôi không biết đến người nam?” Thiên thần thưa: “Chúa Thánh Thần sẽ đến với trinh nữ và uy quyền Đấng Tối Cao sẽ bao trùm trinh nữ. Vì thế Đấng trinh nữ sinh ra sẽ là Đấng Thánh và được gọi là Con Thiên Chúa. Và này, Isave chị họ trinh nữ cũng đã thụ thai con trai trong lúc tuổi già và nay đã mang thai được sáu tháng, người mà thiên hạ gọi là son sẻ; vì không có việc gì mà Thiên Chúa không làm được.” Maria liền thưa: “Này tôi là tôi tớ Chúa, tôi xin vâng như lời thiên thần truyền.” Và thiên thần cáo biệt trinh nữ.

Chia Sẻ Lời Chúa

LỄ ĐỨC MẸ VÔ NHIỄM NGUYÊN TỘI

Lc 1:26-38

Khi nhắc đến đặc ân **Vô Nhiễm nguyên tội** của Đức Mẹ, chúng ta không thể nào không nhắc đến thánh Bê-na-đê-ta (Bernadette), nhân chứng độc nhất của Mẹ Vô Nhiễm nguyên tội.

Vào năm 1854, Đức Giáo Hoàng Pi-ô thứ IX đã tuyên tín, Đức Maria là Đấng Vô Nhiễm nguyên tội. Rất nhiều trong Giáo Hội đã phản đối với nhiều lý do, và lý do chính họ nêu ra là, không có bằng chứng trong Kinh Thánh.

Vào năm 1858, tại hang đá Lộ-Đức, Đức Mẹ đã hiện ra với một cô thanh nữ quê mùa, nghèo nàn và ốm yếu tên là Bê-na-đê-ta và xác định rằng: **“Ta là Đấng Vô Nhiễm nguyên tội”**.

Chính Đức Mẹ đã đích thân xác nhận tín điều trên và từ đó đến nay, Lộ Đức đã trở thành thành phố của Đức Mẹ, là trung tâm hành hương Thánh Mẫu cho toàn thể thế giới. Nơi đó Mẹ đã ban bố không biết bao nhiêu ơn lành cho những bệnh nhân hồn xác. Biết bao nhiêu người, nhờ Mẹ đã trở về với Chúa khi đến với Mẹ tại thành phố của Mẹ.

Nhiều người ngạc nhiên không biết tại sao Đức Mẹ lại chọn một đứa con gái quê mùa dốt nát như thế để làm nhân chứng cho Mẹ.

Chúng ta không thể đoán được ý Mẹ, nhưng chúng ta cũng có thể suy đoán phần nào, một cách khách quan, thanh thản, Mẹ rất tinh tế khi chọn Bê-na-đê-ta.

Vì em dốt nát không thể bịa đặt một việc lớn lao như thế, và nếu bị hoang tưởng hay dối trá, em sẽ không thể đương đầu với những người chống đối, với cả nhóm cảnh sát với những người trí thức đến tra hỏi em.

Khi Bê-na-đê-ta nghe Đức Mẹ nói rõ: “Ta là Đấng Vô Nhiễm nguyên tội”, em không hiểu câu đó là gì. Em phải lặp đi lặp lại suốt từ hang đá cho đến nhà cha xứ. Nghe em nói thầm trong miệng điều gì đó, người ta hỏi em: “Con nói gì thế?” Bê-na-đê-ta trả lời một cách tự nhiên: “Con sợ quên”.

Khi đến nhà cha xứ, ngài mở cửa cho em vào và tự nhiên em chấp tay và nói rõ: “Ta là Đấng Vô Nhiễm nguyên tội”.

Cha xứ giục mình: “Con nói gì thế?”

Bê-na-đê-ta lặp lại: “Ta là Đấng Vô Nhiễm nguyên tội”.

Cha xứ bình tĩnh hơn vặn lại: “Con nói gì thế? Con có hiểu đó là gì không?”- “Thưa cha, không, vì thế con đã lặp lại để khỏi quên”.

Cha xứ để Bê-na-đê-ta đứng đó ngơ ngác. Ngài vào phòng riêng, đóng cửa lại, đến quì trước một bức tượng Đức Mẹ, nơi Ngài thường quì cầu nguyện, ngài rơi lệ vì quá sung sướng. Mẹ đã cho mọi người thấy, Đức Giáo Hoàng đã nói đúng. Khi tuyên tín “**Đức Maria là Đấng Vô Nhiễm nguyên tội**”. Chính Đức Mẹ đã đích thân xác nhận tin điều này.

Bằng chứng khác. Bê-na-đê-ta là một đứa con gái quê mùa dốt nát, lại ốm yếu bệnh hoạn (bệnh suyễn), đã trở nên một đứa trẻ khôn ngoan, tươi sáng, nhưng rất chững chạc, can đảm, nhưng không mất vẻ ngây thơ của mình.

Thời bấy giờ, chánh quyền Pháp lại là một chánh quyền nghịch đạo, đã làm hết cách để biến câu chuyện này thành trò cười cho mọi người. Bê-na-đê-ta bị cảnh sát nhốt, điều tra đủ các cách, nhưng không thể nào qua mặt được cô bé 14 tuổi quê mùa này.

Đứng trước những lời dọa nạt, cật vấn đủ cách, Bê-na-đê-ta tỏ ra thản nhiên, bình tĩnh, tươi cười, trả lời chững chạc, khôn ngoan... không ai bắt bẻ được điều gì. Đây phải chăng là một sự can thiệp thầm kín của Mẹ?

Bê-na-đê-ta không bao giờ tỏ ra kiêu căng vì hồng ân đặc biệt của mình, và từ đó cho đến chết Bê-na-đê-ta vẫn sống khiêm tốn thánh thiện.

Hôm nay Giáo Hội tôn vinh Mẹ Maria trong hồng ân tuyệt diệu Vô Nhiễm nguyên tội của Mẹ, chúng ta hãy vui mừng nhìn về Mẹ với tất cả lòng thảo kính, với tất cả quả tim.

Thánh Kinh không nói đến hồng ân này một cách rõ rệt, nhưng thánh Luca, trong trình thuật việc truyền tin đã cho thấy, tuy không rõ rệt lắm, nhưng đủ cho chúng ta thấy địa vị độc nhất vô nhị của Mẹ: “**Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Đức Chúa ở cùng Bà**”. Không ai đã được “đầy ân sủng như Mẹ”. Đầy ân sủng ở đây có thể hiểu là không tì vết, như E-và từ thuở ban đầu, trong trắng, trinh nguyên. Chỉ một mình Mẹ thôi, vì từ ngày A-đam phản bội, “**người Nữ sẽ đạp đầu con rắn**” chính là Mẹ. Nếu Mẹ lệ thuộc vào ma quỷ, nếu Mẹ vương mắc tội

nguyên tổ, Mẹ làm sao đập đầu con rắn? Chúng ta có thể hiểu người nữ đó cũng là Giáo Hội, nhưng trước tiên là Mẹ Maria. Mẹ đã được hồng ân vô nhiễm, không phải do công nghiệp của cha mẹ, mà do Chúa Giê-su. Hơn nữa, Chúa Cha không thể để Con mình làm người mà không có một bà mẹ xứng đáng. Đặc ân vô nhiễm là một đặc ân thiết yếu để thực hiện công trình cứu chuộc của Chúa Cha.

Mẹ Thiên Chúa phải xứng đáng, Mẹ không thể khác được.

Đặc ân vô nhiễm là đặc ân cho chúng ta vì nhờ đó chúng ta nhận lãnh được quà tặng vô giá của Chúa Cha, đó là “**Con lòng bà gồm phúc lạ**”. Để sinh ra người con thần linh đó, Mẹ đương nhiên phải là một tạo vật duy nhất.

Chúng ta nhìn về Mẹ để tạ ơn Chúa, nhìn về Mẹ để thấy hạnh phúc của chúng ta, hạnh phúc được làm con của một bà Mẹ Vô Nhiễm nguyên tội...

Thi sĩ người Pháp Paul Claudel đã có những vần thơ tuyệt vời để ca tụng Mẹ:

“Vì Mẹ đẹp,

Vì Mẹ là Đáng Vô Nhiễm nguyên tội.

Người Nữ đã được phục hồi trong Ôn Thánh”...

(La Vierge à midi)

Mẹ đẹp!

Nét đẹp của Mẹ không là nét đẹp bên ngoài, nhưng là vẻ đẹp thâm sâu của Thiên Chúa thông ban cho tạo vật duy nhất của Ngài, để làm mẹ Ngôi Lời nhập thể.

Mẹ đẹp!

Người ta hỏi Bê-na-đê-ta: “Bà ấy như thế nào?”

Bê-na-đê-ta chỉ trả lời ngắn gọn: “Bà ấy đẹp lắm!” Nghĩa là không thể diễn tả bằng ngôn ngữ của loài người. Người ta chọn một nhà điêu khắc danh tiếng để tạc tượng Đức Mẹ cho nhà thờ Lộ Đức, theo những gì Bê-na-đê-ta mô tả. Ông làm xong bức tượng và mãn nguyện vì tác phẩm của ông. Ông đã đem hết tài sức để thực hiện công trình này. Nhưng khi Bê-na-đê-ta nhìn thấy bức tượng, nàng chỉ nói: “Ồ! không giống chút nào cả! Đức Mẹ đẹp lắm cơ!”

Nét đẹp của Mẹ là “**xin vâng như lời Thiên thần truyền**”.

Nét đẹp của Mẹ là khiêm tốn: “**Con là nữ tỳ của Thiên Chúa**”.

Hãy xin Mẹ in những nét đẹp của Mẹ vào tâm hồn chúng ta để chúng ta tiếp tục sống cho Chúa hôm nay trong chờ đợi tha thiết, ngày kia trong vinh quang.

Thánh Lễ hôm nay là một tiền nói tạ ơn của chúng ta vì chúng ta đã được đoái thương. Cha trên trời đã ban cho chúng ta một người Mẹ tuyệt vời và với người mẹ đó, chúng ta nhận lãnh hồng ân cao quý hơn là chính Chúa Giê-su, Con Mẹ, Ngài vẫn là Em-ma-nu-en của chúng ta. Chúng ta đang trông đợi Ngài đến. Cùng với Mẹ, chúng ta đón nhận Chúa Giê-su qua tấm bánh nhiệm mầu, và nhờ Mẹ, chúng ta dấn thân hơn cho Nước Cha, cho công cuộc cứu chuộc của Chúa được thực hiện trong chúng ta và trong mọi tâm hồn đang chờ đón Chúa đến.

Linh mục Trầm Phúc

Đức Mẹ Lộ Đức (Lourdes)

Di hài Thánh Bernadette Soubirous (1844-1879) tại Nevers, Pháp